

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/287/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812202551
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5812202551.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobcov: 1/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. J. K., E. O. XXX, ČR, 2/ Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, 3/ E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, 4/ U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, 5/ U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, 6/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, 7/ H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, 8/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, 9/ A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, 10/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX., 11/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, 12/ E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., F. XXX/XX, 13/ G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. J. K., X. H. XXXX, 14/ F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, žalobcovia 2/, 3/, 4/, 5/ a 9/ zastúpení JUDr. Antonom Tabačákom, advokátom so sídlom S. L. J. XX, proti žalovaným: 1/ V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, 2/ J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, 3/ L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX, všetci zastúpení JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom Y. XXX/XX, X., o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťke H. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX, v konaní o odvolaní žalobcov v rade 2/,3/,4/,5/,9/ a žalovaných v rade 2/,3/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/21/2012-279 zo dňa 05. októbra 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu voči žalovanej v rade 1/ zamietol (výrok I.), určil, že pozemky evidované na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX (bližšie označené v napadnutom rozsudku) nachádzajúce sa v k. ú. B. patria do dedičstva po H. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. J. K., Česká republika (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). Žalobcom v rade 1/ - 14/ uložil povinnosť nahradiť žalovanej v rade 1/ trovy konania v plnej výške (výrok IV.), vo vzťahu medzi žalobcami v rade 1/ až 14/ a žalovanými v rade 2/ a 3/ náhradu trov konania stranám nepriznal (výrok V.). Ide o v poradí druhý rozsudok okresného súdu, ktorý skorším rozsudkom zo dňa 17.08.2015, č.k. 7C/21/2012-199 zo dňa 17.08.2015 určil, že pozemky evidované na LV XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX (bližšie označené vo výroku I. označeného rozsudku) a nachádzajúce sa v k. ú. B., patria do dedičstva po poručiťke H. Y., rod. Y. (v ďalšom texte už len poručiťka), ktorý rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho č.k. 8Co/709/2015-228 zo dňa 28.04.2016 zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku I. uviedol, že žalobu žalobcov voči žalovanej v rade 1/ zamietol z dôvodu, že táto nie je evidovaná ako vlastníčka žiadneho z pozemkov, ktoré boli predmetom žaloby.

Vo vzťahu k výroku II. rozsudku uviedol, že po vykonanom a doplnenom dokazovaní mal preukázané, že poručiťka zdedila pozemky bližšie označené vo výroku II. po svojom nebohom manželovi Y. F., ktoré po jej smrti neboli prejednané v dedičskom konaní, čo ani žalovaní nerozporovali. Pokiaľ žalovaní argumentovali tým, že ich právny predchodca R. F. nadobudol pozemky bližšie označené vo výroku

II. rozsudku vydržaním, a to na základe odstupnej listiny z roku 1963 spísanej s poručiiteľkou, súd sa pridržiaval záveru, ktorý vyjadril už v predchádzajúcom rozsudku, že táto dohoda nie je titulom dobromyseľnej držby, a teda vstup do užívania pozemkov na základe tohto nespôsobilého titulu nemohol viesť k vydržaniu. Tento právny názor podporil aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení. Žalovní ani v ďalšom konaní dôkazy v tomto smere nenavrhovali s výnimkou výsluchu svedkyne F. F., ktorú navrhli vypočuť ohľadne ich tvrdenia, že pozemok „M.“, ktorý je uvedený v odstupnej listine, zodpovedá pozemkom, ktoré sú predmetom sporu. Vykonalie tohto dôkazu ako nadbytočného zamietol z dôvodu, že výsluch vyššie označenej svedkyne na túto okolnosť by nič nezmenil na tom, že takýto názov v obci B. nikdy oficiálne (na mapách a pod.) použitý nikdy nebol, čo bolo preukázané správou obce B. i správou príslušného katastrálneho úradu. Výsluch svedkyne F. F. ohľadne používania miestneho názvu „M.“ nemôže zvrátiť záver súdu o tom, že predmet prevodu v odstupnej listine nie je definovaný dostatočne určitým spôsobom na to, aby bola zmluva platná, naviac v čase jej uzavretia bolo podľa Stredného občianskeho zákonníka (zák. č. 141/1950 Zb. - pozn. odvolacieho súdu) potrebné zmluvu o prevode nehnuteľnosti uzatvoriť písomnou formou. Dôvodom, pre ktorý súd dospel k záveru, že R. F. na základe odstupnej listiny nenadobudol vlastníctvo k pozemkom vydržaním, je aj to, že medzi stranami sporu ostala sporná skutočnosť, či pozemky, ktoré mal R. F. vydržaním získať, skutočne od roku 1963 aj užíval, nakoľko žalobcovia tvrdili, že pozemky užívala ich matka. Žalovní pritom ohľadne svojho tvrdenia, že pozemky R. F. užíval nenavrhli žiadne dôkazy. Čo sa týka ďalšieho tvrdenia žalovaných, že ich právny predchodca R. F. nadobudol vydržaním vlastnícke právo okrem iných aj k pozemkom bližšie špecifikovaným vo výroku II. napadnutého rozsudku najneskôr v roku 2005, t.j. uplynutím 10 rokov odo dňa jeho zápisu do katastra nehnuteľností na základe osvedčenia o držbe, súd súhlasí s tým, že zápisom do katastra nehnuteľností na základe osvedčenia o držbe R. F. nadobudol postavenie oprávneného držiteľa a nestratil ho ani zmenou zák. č. 293/1992 Zb., ktorým bol zák. č. 393/2000 Z.z. Opätovne však v tejto súvislosti zdôraznil, že zmyslom žaloby o určenie, že veci patria do dedičstva je zistiť, či daný poručiiteľ bol vlastníkom veci ku dňu svojej smrti. Nezistuje sa teda aktuálny stav vlastníctva, resp. kto sa stal vlastníkom po smrti dotknutého poručiiteľa. V prejednávanej veci poručiiteľka zomrela v roku 1997, čo znamená, že od roku 1995, kedy bol R. F. zapísaný ako vlastník do katastra nehnuteľností, uplynuli len 2 roky z čoho vyplýva, že ku dňu svojej smrti bola vlastníčkou pozemkov poručiiteľka. Súd zamietol aj návrh žalovaných na vykonanie dôkazu správou Okresného úradu Námestovo o tom, kedy bol R. F. zapísaný do katastra nehnuteľností ako nadbytočný, nakoľko je zrejmé, že ak osvedčenie o držbe bolo spísané v roku 1995, tak mohol byť zapísaný do katastra nehnuteľností najskôr v tomto roku a keďže poručiiteľka zomrela v roku 1997, R. F. nemohol vydržaním od roku 1995 nadobudnúť vlastnícke právo bez ohľadu na presný dátum jeho zápisu do katastra nehnuteľností.

Vo vzťahu k výroku III. napadnutého rozsudku okresný súd v odôvodnení uviedol, že vo vzťahu k pozemkom evidovaným na LV XXXX, XXXX, XXXX k. ú. B. žalovní už nie sú evidovaní ako vlastníci pozemkov zapísaných na označených LV, a preto nie sú pasívne legitimovaní. Preto žalobu v časti o určenie, že pozemky zapísané na LV XXXX, XXXX a XXXX patria do dedičstva po poručiiteľke, zamietol. Vo vzťahu k výrokom IV. a V. napadnutého rozsudku v odôvodnení uviedol, že žalovanej v rade 1/, ktorá bola v konaní úspešná, priznal voči žalobcom náhradu trov konania. Vo vzťahu medzi ostatnými sporovými stranami rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (v ďalšom texte už len CSP), pretože strany mali vo veci úspech len čiastočný.

2. Proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia v rade 2/,3/,4/,5/,9/, ktorí ho navrhli zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania poukázali na skutočnosť, že zápis opravnej doložky k osvedčeniu o dedičstve sp. zn. NO-1D/499/2003 vyhotovenej dňa 14.08.2014 notárkou JUDr. Lonekovou nebol správny. Na základe tejto opravnej doložky príslušný katastrálny úrad následne urobil pri jej zápise chybu v tom, že na nebohého Y. F. prepísal aj parcele č. 906/1, 909/1 a 910/1. V dôsledku uvedeného mala byť v čase vydania napadnutého rozsudku zapísaná ako vlastníčka označených parciel žalovaná v rade 1/. Okresný súd tak zamietnutím žaloby voči žalovanej v rade 1/ a zaviazaním žalobcov k náhrade jej trov konania zistil skutkový stav veci neúplne a zároveň napadnutý rozsudok v tejto časti vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k pozemkom zapísaným na LV XXXX, XXXX a XXXX v odvolaní uviedli, že ak by v predmetnej veci žalobu nepodali, nezistilo by sa pochybenie v osvedčení o dedičstve zo dňa 12.08.2004 sp. zn. NO-1D/499/2003 a pozemky zapísané na označených LV by neboli opravnou doložkou zo dňa 14.08.2014 zapísané na Y. F.. V zmysle uvedených skutočností existuje dôvodná obava, že okresný súd pri vydaní napadnutého rozsudku dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Čo sa týka výroku o trovách konania, súd mal vzhľadom na konanie žalovaných vo veci priznať všetkým žalobcom náhradu trov konania, minimálne vzhľadom na skutočnosť, že keď

bola z ich strany snaha vyriešiť celú záležitosť ešte pred podaním žaloby na súd, žalovaní postupovali vo veci účelovo a zámerne boli pasívni. Okrem toho postupovali aj premyslene, nakoľko o skutočnosti, že došlo ku chybe v osvedčení o dedičstve zo dňa 12.08.2004, sp. zn. NO-1D/499/2003, museli vedieť ešte pred vynesením skoršieho rozsudku zo dňa 17.08.2015, napriek tomu však túto skutočnosť spomenuli až na pojednávaní dňa 05.10.2016.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že z podaného odvolania nie je ani zrejmé, kto odvolanie podáva a v akom rozsahu sa rozsudok okresného súdu napáda. Z tohto dôvodu považovali odvolanie žalobcov za zmätočné. Zdôraznili, že žalovaná v rade 1/ ku dňu vydania napadnutého rozsudku nebola vlastníčkou č. 906/1, 909/1 a 910/1 zapísaných na LV XXXX. Ako vlastník označených pozemkov je zapísaný Y. F. (zomrelý dňa 23.09.1961), pričom uvedený zápis bol vykonaný záznamom Z2125/2014, teda v roku 2014, o ktorej skutočnosti mohli žalobcovia pri obvyklej opatrnosti vedieť. Navyše žalobcovia neprodukovali v prvostupňovom konaní po zrušení skoršieho rozsudku žiadne dôkazy, ktorými by preukázali pasívnu legitímáciu žalovanej v rade 1/.

4. Žalobcovia v replike na vyjadrenie žalovaných k ich odvolaniu v podstate len zopakovali skutočnosti týkajúce sa opravnej doložky k osvedčeniu o dedičstve a zotrvali na tvrdení, že žalovaná v rade 1/ v čase vydania napadnutého rozsudku bola pasívne vecne legitimovanou osobou, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam.

5. Proti rozsudku podali odvolanie i žalovaní v rade 2/,3/, a to proti výrokom II. a V. napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k napádanému výroku II. rozsudku okresného súdu uviedli, že od začiatku konania namietali aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov z dôvodu presvedčenia, že ich právny predchodca a otec R. F. vstúpil do oprávnenej držby k sporným pozemkom na základe osvedčenia o držbe vydaného notárskou zápisnicou N660/93, NZ363/94 zo dňa 16.08.1994. Na základe tejto notárskej zápisnice bol zapísaný ako oprávnený držiteľ od roku 1995 a po jeho smrti v roku XXXX žalovaní ako dedičia pokračovali v oprávnenej a nikým nerušenej držbe, a to na základe konania o dedičstve. Preto najneskôr v roku 2005 sa stali vlastníkmi sporných pozemkov, a to uplynutím doby 10 rokov od zápisu osvedčenia o držbe na jednotlivé listy vlastníctva. Nestotožnili sa s názorom okresného súdu, že zmyslom tohto konania bolo zistiť, či poručiťka bola vlastníčkou sporných pozemkov v čase jej smrti. Základnou otázkou v tomto konaní bola skutočnosť, či vlastnícke právo pôvodného vlastníka neprešlo na inú osobu, a to ku dňu podania žaloby. Okresný súd teda neskúmal vlastníctvo k sporným pozemkom ku dňu podania žaloby, keď žalovaní mali za to, že súd mal v tomto smere povinnosť zistiť naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení. Ich právny názor o vstupe otca R. F. do oprávnenej držby na základe vydaného osvedčenia je zhodný s právnym názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 47/2012, na ktorý poukázal odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení a s ktorým sa okresný súd v napadnutom rozsudku dostatočne nevysporiadal. Okresný súd sa teda nevysporiadal so všetkými okolnosťami súdnej veci a ak žalobe žalobcov čiastočne vyhovel, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe uvedených skutočností navrhli napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu žalobcov zamietnuť a priznať im nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

6. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných v rade 2/,3/ opätovne dali do pozornosti skutočnosť, že zápis opravnej doložky nebol vykonaný správne, a to vo vzťahu k parceliam č. 906/1, 909/1 a 910/1. Tak isto zotrvali na tvrdení, že žalovaná v rade 1/ v čase vydania napadnutého rozsudku bola pasívne vecne legitimovanou osobou.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364 a § 365 CSP), vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd považuje za potrebné v úvode uviesť, že na podklade podaných odvolaní preskúmal celý rozsudok okresného súdu, nakoľko odvolanie žalobcov v rade 2/,3/,4/,5/,9/ podľa jeho obsahu smeruje proti výrokom I., III. (z dôvodov nesprávnych skutkových zistení i nesprávneho právneho posúdenia

veci), tiež proti výroku V. (nesprávne rozhodnutie o náhrade trov konania medzi žalobcami a žalovanými v rade 2/,3/) a odvolanie žalovaných v rade 2/,3/ smeruje proti výrokom II. a V. (z dôvodov nesprávnych skutkových zistení i nesprávneho právneho posúdenia veci). Pokiaľ ide o výrok IV. tento odvolací súd preskúmal ako výrok závislý od napadnutého výroku I. (§ 379 písm. a) CSP).

9. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcov v rade 2/,3/,4/,5/,9/, odvolací súd ho vyhodnotil ako dôvodné. Podľa aktuálnych LV XXXX, XXXX, XXXX k. ú. B., pozemky evidované na označených LV sú toho času vlastnícky vedené v celosti na meno Y. F. (zomrelý XX.XX.XXXX), a to na základe Opravnej doložky zo dňa 14.08.2014 - č.l. 256 spisu (v ďalšom texte už len Opravná doložka) vydanej notárkou JUDr. Boženou Lonekovou, ktorou opravila osvedčenie o dedičstve sp. zn. NO-1D/499/2003 zo dňa 12.08.2004 (v ďalšom texte už len osvedčenie o dedičstve) vydané v dedičskej veci po poručiťovi R. F., zomrelom dňa XX.XX.XXXX. Notárka s poukazom na skutočnosť, že ide o zrejmu nesprávnosť osvedčenia o dedičstve (odvolací súd poznamenáva, že správnosť postupu notárky pri vydaní Opravnej doložky neskúmal, nakoľko táto otázka nebola predmetom odvolania sporových strán), opravila v ňom čl. III bod 14 (súpis aktív a pasív) a tiež čl. V, body 20,21,22 (dohoda o vyporiadaní dedičstva) tak, že označené body sa vypúšťajú s poukazom na to, že pozemky zapísané v protokole č. XXX k. ú. B. nepatria poručiťovi R. F., ale poručiťke H. F., rod. Y. na základe D469/61. Podľa identifikácie parciel (č.l. 74 - 75 spisu), ktorá nebola sporovými stranami doposiaľ namietaná, z pozemkov zapísaných v protokole č. XXX neboli vytvorené parcele KN-E 906/1, 909/1, 910/1, toho času zapísané na LV XXXX. Tieto podľa vyššie uvedenej identifikácie boli vytvorené z pozemkov zapísané v protokole XXX. Napriek tomu, že Opravná doložka sa netýkala pozemkov zapísaných v protokole č. XXX, t.j. nemala by sa týkať parciel KN-E 906/1, 909/1 a 910/1, označené parcele boli podľa LV XXXX (č.l. 222) zapísané v celosti na t.č. nebohého Y. F., a to práve titulom Opravnej doložky. Pokiaľ teda okresný súd zamietol žalobu žalobcov z dôvodu, že žalovaní nie sú pasívne legitimovaní vo vzťahu k pozemkom zapísaných na LV XXXX, ide o záver predčasný, nakoľko vznikli dôvodné pochybnosti o správnosti zápisu t.č. nebohého Y. F. ako vlastníka parciel KN-E 906/1,909/1,910/1 na LV XXXX titulom Opravnej doložky.

Okresný súd v tomto smere v ďalšom konaní upovedomí príslušný katastrálny úrad na uvedené skutočnosti, zároveň vyžiada od neho správu, či pri zápise Opravnej doložky vydanej notárkou JUDr. Lonekovou dňa 14.08.2014 skutočne došlo ku chybe ohľadne zápisu parciel KN-E 906/1,909/1,910/1 a zváži možnosť prerušenia konania do odstránenia tejto chyby. Následne opätovne s poukazom na výsledky postupu príslušného katastrálneho úradu posúdi pasívnu legitímáciu žalovaných vo vzťahu k pozemkom zapísaných na LV XXXX.

Otázka pasívnej legitímácie žalovaných vo vzťahu k pozemkom zapísaným na LV XXXX, XXXX, XXXX nebola v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne zodpovedaná i s ohľadom na skutočnosť, že títo môžu prichádzať do úvahy ako právni nástupcovia po nebohom Y. F. zomrelom dňa XX.XX.XXXX, nakoľko jedným zo synov t.č. nebohého Y. F. bol aj otec žalovaných R. F., čo vyplýva z uznesenia bývalého Štátneho notárstva Dolný Kubín zo dňa 04.11.1961, sp. zn. D469/61 (č.l. 15 spisu).

10. Odvolanie žalovaných v rade 2/,3/ odvolací súd vyhodnotil tak isto ako dôvodné, a to najmä v tom smere, že okresný súd v prejednávanej veci neriešil všetky podstatné sporné otázky vzťahujúce sa na túto prejednanú vec. Vychádzajúc zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/47/2012 a s prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci možno súhlasiť s argumentáciou odvolateľov, že ich právnomu predchodcovi (R. F.) vydaním notárskej zápisnice o oprávnenej držbe sp. zn. N660/93, NZ363/94 zo dňa 16.08.1994 a jej zápisom do katastra nehnuteľností vzniklo právo oprávnenej držby k nehnuteľnostiam zapísaným v tejto notárskej zápisnici (PK parcele vedené v protokole XXX pod A II, r.č. 1-10), a to na základe zák. č. 293/1992 Zb. Zo záverov vyššie označeného rozsudku Najvyššieho súdu vyplýva najmä skutočnosť, že samotným zrušením § 2 ods. 3 novelou č. 393/2000 Z.z. oprávnená držba držiteľa (v prejednávanej veci právneho predchodcu žalovaných) nezankla. Žalovaní preto neboli povinní tvrdiť ani preukazovať skutočnosť, že ich právny predchodca nadobudol zápisom vyššie označenej notárskej zápisnice zo dňa 16.08.1994 do katastra nehnuteľností oprávnenú držbu k pozemkom zapísaným v tejto notárskej zápisnici. Je potrebné však poznamenať, že podľa notárskej zápisnice N660/93, NZ393/94 zo dňa 16.08.1994 právny predchodca žalovaných získal postavenie oprávneného držiteľa k pozemno-knižným parcelám, konkrétne k PK parcelám 906/1, 907/1, 909/1, 910/1, 912/1, 913/1, 914/1, 917/1, 917/4, 918/1. Vychádzajúc zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/47/2012 síce účinnosťou zák. č. 393/2000 Z.z. sa na právnom postavení právneho predchodcu žalovaných R. F. ako oprávneného držiteľa pozemkov uvedených v notárskej zápisnici zo dňa 16.08.1994 nič nezmenilo, a teda nemusel stratiť dobromyseľnosť a tým aj oprávnenú držbu pozemkov uvedených vo vyššie označenej notárskej zápisnici, ale podmienky vydržania vlastníckeho

práva k týmto pozemkom mohol v zmysle § 134 OZ splniť iba za predpokladu, že bol dobromyseľný počas celej vydržacej doby 10 rokov, eventuálne (keďže zomrel v roku 2003), že v tejto dobe pokračovali v dobromyseľnej držbe jeho právni predchodcovia, t.j. žalovaní. Povedané inak, žalovaní mohli splniť podmienky vydržania vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré boli predmetom notárskej zápisnice zo dňa 16.08.1994, za predpokladu, že v priebehu celej vydržacej doby počítanej od zápisu notárskej zápisnice do katastra nehnuteľností boli žalovaní, resp. ich právny predchodca dobromyseľní, a že nedošlo k prerušeniu vydržacej doby. Zo spisového materiálu však vyplýva (najmä výsluch strán sporu na pojednávaní dňa 29.09.2014, resp. 22.07.2015), že medzi nimi pretrváva spor, ktorá zo sporových strán tieto pozemky dobromyseľne užívala, konkrétne ktoré a v akom rozsahu. Týmito okolnosťami, podstatnými z hľadiska toho, či žalovaní eventuálne aj so započítaním vydržacej doby ich právneho predchodcu, splnili všetky podmienky vydržania vlastníckeho práva v zmysle § 134 OZ k pozemkom, ktoré boli predmetom notárskej zápisnice zo dňa 16.08.1994, sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal. Záver okresného súdu na strane 5 ods. 1 napadnutého rozsudku odvolací súd vyhodnotil ako neúplný a zároveň predčasný, nakoľko chýba tam podstatné vysvetlenie, aký naliehavý právny záujem mali žalobcovia na podanej žalobe a či by v zmysle týchto záverov došlo k definitívnemu vyriešeniu sporu medzi žalobcami a žalovanými.

Okresný súd v ďalšom konaní (po vyriešení pasívnej legitímácie žalovaných v zmysle záverov odvolacieho súdu uvedených v bode 9. tohto odôvodnenia) podľa doteraz vykonaných dôkazov, eventuálne po jeho doplnení na podklade dôkazov predložených sporovými stranami, ustáli, či žalovaní vrátane ich právneho predchodcu počas celej vydržacej doby počítanej od zápisu pozemkov uvedených v notárskej zápisnici zo dňa 16.08.1994 boli v užívaní týchto pozemkov (konkrétne tých KN-E parciel, ktoré sú identické s pozemkami uvedenými vo vyššie označenej notárskej zápisnici) dobromyseľní a či nedošlo k prerušeniu dobromyseľnej 10 ročnej vydržacej doby. Zároveň doplní svoje právne úvahy vo vzťahu k doterajším záverom uvedeným na str. 5 ods. 1 napadnutého rozsudku o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov na podanej žalobe a či by sa na základe doterajších záverov okresného súdu definitívne vyriešil spor medzi stranami sporu.

11. Odvolací súd na podklade vyššie uvedených zistení a právnych úvah, rozsudok okresného súdu vo veci samej (výrok I., II., III.) i ďalšie výroky (IV., V.) ako závislé výroky od výrokov vo veci samej, zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)